1841

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 30 Junij.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 22 Junij. Den 14 had men te Stokholm een zonderling schouwspel gezien, namelijk eene welgelukte proeve om op het water te loopen. De uitvinder hiervan is de, ook door andere met schranderheid gedane ontdekkingen bekende Luitenant *Hookenberg* en de uitvoerder een der onderwijzers aan de zwemschool alhier. Het aangewende middel bestaat in twee kleine schuitvormige schoenen, 6 à 7 Zweedsche ellen lang en 4 duim breed, ongeveer naar de bekende *skidor* of sneeuwschoenen gelijkende. Met hulp dezer werktuigen heeft de heer *Gjorke*, en ook een, *Benzilstierra*, met eenen sigaar in den mond, en eenen naar een bootsriem gelijkenden stok in de hand, ten aanzien van duizenden, op het Mäler-meer, waar het met sterken stroom in de haven van Stokholm valt, met het uiterste gemak heen en weder gekuijerd. Het gezigt van de dus zich bewegende personen, vooral wanneer men op eenigen afstand de waterschaatsen niet zien kon, was allerzonderlingst.

— Men meldt uit Rome van den 10. Junij: Het crimineel hof alhier heeft onlangs eene zeer zonderlinge zaak te behandelen gehad.

Tegen het einde van Februarij ll. was in eene herberg aangekomen een Engelschman, met name *Hodson*; die in de *Diario di Roma* deed aankondigen, dat hij een hoogst zeldzaam iets, te weten, eene *Sirene* voor geld zou laten zien.

De toeloop was groot, geleerden en louteren nieuwsgierigen, alles liep er heen; wat men zag beantwoordde aan het programma. Eene meermin, een lief schepseltje, half vrouw, half visch, lag in eene groote badkuip; hare lange zwarte haren schenen als met zeegewassen doormengd, haar gelaat was een waarlijk mooi meisjes gelaat, maar de hals was bedekt door eene schelpen kraag; en eenen grooten vischstaart, die op het water dreef, deed vooral de Sirene onderkennen. Dit zonderlinge schepsel gaf geluid van zich af, somtijds scheen zij den mond te openen als wilde zij spreken, maar zoo dikwerf zij dit deed, dook zij met een onder het water.

Alle aanzienlijke vreemdelingen, zoo als onder anderen de Prins *van Borghese*, de Hertog *van Bordeaux*, de Graaf *Brigeis*, Don *Sebastiano d'Alvar*, grande van Spanje, enz., gingen het wonder zien en overtuigden zich dat het levend en wel was.

Een der bedienden in het logement wilde echter meer van de zaak weten en *Zevelar*, dit was de naam die aan de Sirene gegeven was, in hare gedragingen gade slaan, wanneer zij alleen zoude wezen; ten dien einde verborg hij zich heimelijk in het voornaamste vertrek van den Engelschman. Deze verscheen weldra, bij de haren trekkende zich slepende de arme Sirene, die zich met het aangezigt op den vloer liet vallen, en in duidelijk verstaanbaar Engelsch om genade en erbarming smeekte en bad. De Engelschman ging onverbiddelijk voort met haar te mishandelen en zij hield niet af van smeken.

De bediende sloop uit zijnen schuilhoek en ging verhalen wat er omging.

Het geregt verscheen en nu had er een naauwkeuriger onderzoek plaats, ten gevolge van hetwelk bleek, dat het zoogenaamde monster niet anders was dan een meisje van omstreeks de 20 jaren, die ten gevolge der mishandelingen, welke zij te verduren heeft gehad, geheel versuft is. De schelpen kraag en de staart waren haar in het vleesch zelf vastgemaakt. Zij droeg onderscheiden teekenen van de stokslagen, die zij te lijden had.

De Engelschman werd gevangen genomen. Hij beweerd, haar aan de oevers van de Theems gevonden te hebben en aldus te hebben toegetakeld om er geld mede te verdienen.

Voor het hof gebragt om als getuige te verklaren, kermt het ongelukkige meisje, welker wezenlijke naam is *Jane Seone*, niet anders dan: *Ik wil niet meer in het water. Altyd in het water, het doet my al de tanden uitvallen.* Ondervraagd, waarom zij nimmer de hulp heeft ingeroepen van het publiek, dat haar kwam bezigtigen, zegt zij, dit niet te hebben kunnen doen, wijl er onder haren halskraag een strop en koord zaten, en dat haar beul, zoo dikwerf hij zag dat zij eene poging deed om te spreken, aan het koord trok en haar alzoo onder het water haalde, terwijl het publiek zulks hield voor een gewillig duiken.

De Engelschman is tot levenslange gevangenis veroordeeld.

— Uit Hadersleben, in Denemarken wordt geschreven. Den tweeden pinksterdag dreef er eene waterhoos boven het dorp Arrild en rukte het dak en het houtwerk van een nieuw huis af, nam het met zich in de lucht en strooide de steenen van de muren in een ruimen kring rond. In het huis, hetwelk binnen een oogenblik vernield was, bevond zich eene vrouw en drie kinderen. Deze vonden bij dit verschijnsel oogenblikkelijk hunnen dood. Behalve de genoemde was er nog eene oude vrouw in huis, en terwijl dit in de hoogte opgenomen werd, nam een spijker van een balk, die over haar heên werd gedreven, haar hoofddeksel mede; zij zelve kwam onbezeerd uit de puinen te voorschijn.

— In het keizerlijk Oostenrijksch leger heeft het zoldzaam geval plaats gehad, dat een officier om godslastering met cassatie is gestraft.

— In den Griekschen koerier leest men: In Skyros heeft eene aardbeving plaats gehad, waardoor 60 huizen en 2 kerken zijn ingestort en de muren der vesting veel hebben geleden.

— Van Candia zelfs had men vernomen, dat de grieksche vrijwilligers aldaar zeer koel waren ontvangen, uit hoofde men er gebrek aan geld en wapenen dan aan manschappen had.

— Men had, volgens de laatste brieven uit Konstantinopel berigt, dat de Vizier van Bagdad, met zijne naburen, de Pacha's van Mandin, Mosul en Basora, op het punt stonden het voorbeeld der Pacha's van Diabekir en Orfa te volgen, en zich onafhankelijk van de Porte te verklaren.

ENGELAND.

LONDEN, den 23 Junij. Gisteren heeft zich de Koningin, door haren Gemaal vergezeld, in plegtigen optogt, naar het Huis der Lords begeven en, nadat ook de leden van het Huis der Gemeenten zich derwaarts vervoegd hadden, bij eene troonrede het Parlement geprorogeerd.

Het nu zoo goed als ontbonden Parlement heeft nagenoeg vier jaren geduurd, en dus langer dan gewoonlijk, naardien men den gemiddelden duur der zes laatste Parlementen op niet meer dan twee en een half jaar kan berekenen.

— Behalve andere vrij zware branden, die dezer dagen alhier gewoed hebben, zijn maandag morgen vier groote pakhuizen, met olie en andere ligt ontvlambare stoffen opgevuld, in Southwark eene prooi der vlammen geworden, en zes en twintig der nabijgelegen woonhuizen aanmerkelijk beschadigd.

— Particuliere brieven, alhier uit Athene ontvangen, zeggen dat koning *Otto*, met zijne gemalin en hofgezin, niet alleen eene voorstelling, ten behoeve der in opstand zijnde Candioten in den schouwburg gegeven, met hunne tegenwoordigheid vereerd, maar ook voor aanzienlijke sommen tot genoemd doel ingeschreven hebben.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 23 Junij. De engelschman *Lillicrap*, die eenigen tijd geleden te Bologne gearresteerd is, omdat men bij hem een helsch werktuig had gevonden, is onder escorte van twee inspecteurs van policie herwaarts overgebragt.

— De voormalige minister *Thiers*, die zich naar Duitschland heeft begeven, moet zich tot hoofddoel dezer reis gesteld hebben, in alle steden en plaatsen, welke eenmaal onder de Fransche heerschappij waren, bouwstoffen voor zijne geschiedenis van het Keizerrijk op te zamelen.

— Volgens het blad *le Commerce*, zou de heer *Lefevbre de Becourt*, zaakgelastigde ad interim van Frankrijk te Buenos-Ayres, zijne terugroeping van het Ministerie verzocht hebben. In zijne brieven zou hij te kennen geven, dat de nieuwe moeijelijkheden, die zich in het vraagstuk omtrent La Plata voordoen, niet wel anders dan door het kanon op te lossen zullen zijn.

— Men berekent dat niet minder dan een en vijftig millioen, zeshonderd, zes en veertigduizend franes, gedurende den tijd van weinige jaren, tot daarstelling of verfraaijing van openbare gebouwen en inrigtingen besteed zijn.

— Men heeft te Madrid niet onopgemerkt gelaten dat *Espartero*, bij zijne benoeming tot het regentschap, nagenoeg woordelijk, in zoover de verschillende omstandigheden dit veroorloofden, de aanspraak herhaald heeft, door *Napoleon Bonaparte*, tijdens zijne benoeming tot levenslangen consul uitgesproken.

— Het Dagblad *le Droit*, meldt, dat, dezer dagen, een voerman, die buitensporig veel van zijn paard hield, zijne tranen geen meester was, toen men het zieke dier eene ader moest laten. Eenige zijner kameraden plaagden en bespotten hem wegens zijne teêrgevoeligheid, doch, daardoor, nam 's mans paardenmin nog toe. en hij zeide, in gramschap: « wat gaat u mijne genegenheid aan; ja, ik bemin mijn paard, en zal het u bewijzen, door het drinken van zijn bloed!" — En, in de daad, hij zwolg een volle teug van het zieke paardenbloed naar binnen, met dit gevolg, dat hij-zelf eene ontsteking aan het hart heeft gekregen, en weinige uren daarna in het Sint-Antonius-hospitaal ellendig is overleden.

NEDERLANDEN.

'S GRAVENHAGE, den 24. Junij. Aanstaande maandag wordt Z. M. de Koning van Hoogstdeszelfs togten naar Gelderland, Limburg en Luxemburg in deze residentie terug verwacht. H. M. de Koningin en H. K. H. Prinses *Sofia* worden op dien dag, van Soesdijk, insgelijks in deze hoofdstad te gemoet gezien.

ARNHEM, den 25 Junij. Het Provinciaal Geregtshof van Gelderland heeft den 23 dezer uitspraak gedaan in de zaak van den majoor *M. J. Gennet*, en hem veroordeeld als zich schuldig gemaakt te hebben aan een dubbel huwelijk, tot eerloosverklaring en een confinement in een tucht- of rasphuis voor den tijd van vijf achtereenvolgende jaren.

De veroordeelde is den 10 Januarij 1818 te Mezières (Frankrijk) in het huwelijk getreden met *Rosalia Jurion*, die met haren man te Luik heeft gewoond, doch naar Frankrijk is teruggekeerd, terwijl hij, als in Nederlandsche dienst, naar de Overzeesche bezittingen is vertrokken. Van daar teruggekeerd, heeft hij den 25 Mei 1838 te Nijmegen op nieuw een huwelijk aangegaan met *Franciska Schrikker*, terwijl zijne eerste vrouw nog leefde, en zijn eerste huwelijk nog niet was ontbonden.

— Te Arnhem is den 25 dezer door het Geregtshof ter dood veroordeeld een ouderloos dienstmeisje, *A. Wolsheimer*, naauwelijks 18 jaren oud, hetwelk den 14 Febr. het stroo van haren meester, den timmerman *Baank*, te Laagkeppel, heeft in brand gestoken, ten gevolge waarvan het grootste gedeelte der woning en eenig vee zijn verbrand, en zulks uit vrees voor straf, welke *Baank* haar dien dag had toegezegd, indien zij eenige ontvreemde kleinigheden niet terug bragt.

— Van den Helder schrijft men van den 25 Junij: Naar men verneemt, is door Z. M. den Keizer van Rusland, bij monde van zijnen gezant in de Nederlanden, aan onze regering kennelijk gemaakt, dat hoogstdeszelfs tweede zoon, de grootvorst *Konstantyn*, bij zijne komst alhier het strengste incognito zal bewaren. Gemelde Prins zal eerstdaags met een Russisch eskader aan den Helder arriveren. Z. K. H. dient als *midshipsman* aan boord van het fregat *Aurora*, welke bodem de kommando-vlag voert. Dien ten gevolge is alhier van regeringswege aan de verschillende autoriteiten aangeschreven, om den wensch des Russischen keizers te eerbiedigen, en is aan den kommandant van Zr. Ms. zeemagt alhier reeds last gegeven, om het Russisch smaldeel, bij deszelfs komst, slechts het gewone salut bij het binnenkomen van vreemde oorlogschepen gebruikelijk, te geven.

— Nadat Z. M. de Koning, laatstleden zaturdag avond, te Trier aangekomen en aldaar, onder anderen, door den bevelvoerenden generaal van het achtste Pruissische legercorps, *von Thile*, plegtig begroet was, heeft Hoogstde-

zelve, door Z. K. H. Prins *Alexander* vergezeld, zijne reis naar Luxemburg voortgezet. Aan de grenzen van dat Groothertogdom werd Z. M. zondag morgen door de burgerlijke en militaire autoriteiten ontvangen, en heeft hij, in antwoord op de hem gedane aanspraak, verlangd, de klagten en wenschen der inwoners te kennen, met belofte die, zoo veel in hem was, uit den weg te zullen ruimen en te vervullen.

Ten vier ure des namiddags is de plegtige intogt des Konings in de vesting Luxemburg gevolgd. Zijne Exc. de luitenant-generaal *Dumoulin*, bevelhebber dier vesting, was Z. M. een eind wegs te gemoet gereden. Bij het binnentrekken der stad heeft het daar ook aan geene toejuichingen ontbroken. Op het paleis aangekomen, verleende Z. M. terstond audientie, op welke men ook den Franschen luitenant-generaal *Achard*, bevelhebber in het departement van de Moezel, opmerkte, die door Z. M. de Koning der Franschen naar Luxemburg gezonden was, om, vergezeld van een groot aantal officieren, den Koning Groothertog te begroeten. Na de audentie heeft Z. M. de eerewacht geïnspecteerd, zich op het balcon aan de menigte vertoond, aan een grooten maaltijd deelgenomen, en des avonds de algemeene illuminatie bezigtigd.

ASSEN, 20 Junij. In de kolonien der Maatschappij van Weldadigheid zijn in de maand April opgenomen 216 personen en ontslagen 295, weggeloopen 22, gestorven 27; de bevolking bedroeg den 1 mei 9425 zielen. Op den 1 mei waren in de kolonien voorhanden 111 paarden, 1091 koeijen, 16 jongbeesten, 10 kalveren, 2295 schapen; met uitzondering der schapen, waarvan er nog aanhoudend aan galligheid sterven, is het vee in besten staat. Het turfgraven voor eigen gebruik is te Ommerschans en in de gewone kolonien goed aan den gang. Te Veenhuizen wordt, daar er nog een groote voorraad turf voorhanden is, geen turf gegraven. De fabrijkarbeiders hebben te Veenhuizen eenige weken aan den veldarbeid deelgenomen, daar er een genoegzame voorraad kleedingstoffen gereed was. De katoenweverij bleef in de gewone kolonien in den gewone gang, kunnende rijkelijk vervaardigen, wat er gevorderd wordt. Bij de 100 weefgetouwen, te Ommerschans voor koffijzakken aan den gang, zijn er bij het 2e gesticht te Veenhuizen, in mei nog 28 in het werk gebragt, welke later nog met een tiental vermeerderd zijnde, er 11000 stuks in week kunnen worden gemaakt. De katoenspinnerij te Veenhuizen geregeld en in gereedheid gebragt zijnde tot het spinnen, kon daarmede nog in mei worden begonnen. Aanvankelijk schijnt dezelve wel te voldoen; een vijftigtal kolonisten zullen daarbij werzaam zijn.

— Men schrijft uit Delft, dd. 23 dezer: De longziekte onder het vee, sedert hetzelve in het land is, is schrikbarend vermeerderd, zoodat enkele boeren, in eene week er 10 a 12 stuks verloren hebben.

De *Utrechtsche Courant*, eene beschrijving gevende van de zon-microscoop van den heer *Coulembier*, zegt onder anderen het volgende: « Wij zagen grasscheutjes uit den slootkant vol met insecten. Behalve dat wij ons hierover verwonderden, leerden wij van den heer *Coulembier*, dat welligt de ziekte van het rundvee in ons land aan de vele insecten, welke die nuttige dieren dagelijks met het vochtige gras gebruiken, kan worden toegeschreven. Wij zagen, dat een weinig suiker of zout de insecten, waarmede vooral het sloot- en regenwater bezwangerd is, deed sterven. In Hongarije hebben de landlieden in elk weiland een kuip met zoutsteen staan. De koeijen gaan van tijd tot tijd aan dat zout lekken, en dooden daarmede welligt de vele haar nadeelige insecten, ten minste het rundvee is er minder aan die ziekte onderhevig, welke in ons land zoo vele koebeesten doet sterven. Wordt zulks in hooge landstreken noodig geoordeeld, in onze lage landerijen zal het dan wel niet schaden. In alle gevallen kan men er de proef mede nemen. Zoo hindert het ons dat de landlieden geene opene loodsen in het land opslaan, om tot schuilplaats der koeijen te kunnen strekken bij regenachtig en onstuimig weder, vooral in het najaar, als wanneer de zoo nuttige runderen soms met de pooten nacht en dag in het water staan."

— Brieven van de Kaap de Goede Hoop, tot 26 Maart, houden eene verdediging der Emigranten naar Port Natal in, tegen de aantijging, dat zij de slavernij zouden aangemoedigd hebben. Voorts bevestigen die berigten, dat den 2 Februarij het Engelsche stoomschip van oorlog *Phlegethon*, kapitein *Cleveland*, voor Port Natal is gearriveerd, van hetwelk een luitenant met zes man aan wal was aangekomen, ten einde, zoo hij voorgaf, naar steenkolen te vernemen. Nadat de kapitein verklaard had niets betrekkelijk de voornemens der Engelschen aangaande Port Natal te weten, heeft het schip zijne reis naar Ceylon voortgezet.

De Uitgewekenen konden niet gelooven, dat het Engelsche Gouvernement hun de zoo duur gekochte vrijheid zou willen ontnemen, maar zij hadden zich tevens voorgenomen, hun land aan geene natie hoegenaamd, op loutere proclamatien en dreigementen, af te staan. « Wij willen (zegt een brief uit de Kolonie) in vrede en vriendschap met alle natien leven, doch zonder eer zullen wij niet sterven."

MENGELINGEN.

Mynheer de Redacteur!

Een ongeluk zit op een klein plaatsje, zegt het spreekwoord.

Ik ondervond dit verleden winter, want op eene mijner lange voetreizen, welke ik sedert jaren doe om den broode doen moet, had ik het ongeluk, op een der grootste heidevelden, welke men in Noord-Nederland vindt, mijne beurs te verliezen. Afgemat door mijn vruchteloos zoeken naar het verlorene, mistroostig over het door mij geleden verlies, zonder eene cent in den zak, sleepte ik mij eenige uren gaans voort, en in den avond van eenen winderigen en regenachtigen dag kroop ik, na mij meer dan een half uur gaans door den modder te hebben gewerkt, de hoofdplaats binnen van de provincie, in welke het straks vermelde heideveld is gelegen.

In die plaats was ik onbekend; en daar ik mij in de gegevene omstandigheden zoo goed mogelijk moest trachten te redden, liet ik mij de Bank van Leening wijzen, ten einde een kleinood, dat ik bij mij droeg, te verzetten ter bekoming van reisgeld, om mijnen voorgenomen togt den anderen dag te vervolgen. Dit mijn voornemen gaf ik aan den Bankhouder te kennen; doch ik moest, ongeacht mijn aanhouden, zonder geld zijne woning verlaten, doordien de man niet te bewegen was, om mij te helpen, vermits hij zich stellig had voorgenomen, om nimmer des avonds eenige beleening te doen.

Hierdoor nog meer uit mijn humeur gebragt, begaf ik mij naar een logement, alwaar ik mijn intrek nam. Het was zaturdag avond en den volgenden morgen vervoegde ik mij weder bij den Bankhouder, doch ook nu moest ik terugkeeren zonder zaken te doen, vermits de bank op zon- en feestdagen was gesloten en de christelijke liefde bij den man (die in kerkedienst was,) niet zoo veel invloed had, dat hij eenen verlegen reiziger voor geld en goede woorden wilde voorthelpen, hoezeer hem zulks ook als eene weldaad werd afgesmeekt.

Mij schoot nu dan ook niets anders over, dan tot maandag daaraanvolgende te vertoeven. Niet in den besten luim herhaalde ik ten derdemaal mijne pogingen en vroeg om *f* 35 op mijn kleinood, dat eene innerlijke waarde heeft van *f* 76, doch het was mij niet mogelijk er meer voor te krijgen dan *f* 18, waardoor de onaangename omstandigheden, waarin ik mij bevond, niet weinig werden vermeerderd, zoo door mijn nutteloos verblijf te X... en de daardoor gemaakte verteringen, als door de onmogelijkheid, om met het weinig overschietende geld, mijne voorgenomene reis te bevorderen. Wat zoude ik doen? Ik nam het geld, betaalde mijnen logementhouder en keerde geheel mismoedig terug naar *Gelderland*, van waar ik gekomen was en waar ik te huis behoor.

Korten tijd daarna keerde ik naar X... terug, om mijn verpand kleinood in te lossen, aldaar eenen dag te vertoeven en daarna mijne reeds vroeger ontworpene doch verslagene reis voort te zetten. Mijn gegeven pand kreeg ik terug, tegen restitutie van de ontvangene *f* 18 en bij betaling eener woeker-rente van *zestien* ten honderd 's jaars. Hierover weinig gesticht, wandelde ik naar mijn logement en trof onder weg eenen ouden man aan, dien ik verzocht om mij in de stad van paleizen tot gids te verstrekken en de aldaar aanwezige bijzonderheden aan te wijzen.

Deze vergezelde mij naar het sterrebosch, hetwelk ik vroeger niet had gezien; en met buitengemeen genoegen bezocht ik de schoone wandeldreven, een kadeau, door koning Lodewijk Napoleon aan de stad X... gedaan.

Mijn geleidor scheen mij een knap en verstandig grijsaard te zijn, de 16 procent rente stak mij in den krop en ik moest mijn hart lucht geven.

Ik vertelde hem mijn vroeger ongeluk, het geval dat ik met den houder der bank van leening had gehad en de reden mijner ontevredenheid, hem vragende, — of hij ook wist, waaraan het was toe te schrijven, dat de renten in de beleening te X... zoo buitengewoon hoog waren? — Zie hier zijn antwoord; « Ja Mijn Heer! wat « zal ik u daarvan zeggen. Vroeger werd er maar 12 « ten honderd van verzette panden gevorderd, doch sedert « eenige tijd is die renten verhoogd tot 16 procent.

« Men zegt dat de secretaris van onze stad, een groote « schreeuwer, een bemociäl, die hier alles beheert en drijft, « als stille compagnon van den houder der bank van « leening. Bij deze instelling van liefdadigheid bestaat alzoo « het liefdadig oogmerk, om zich zelven den zak te « smeren, ten kosten van de ongelukkigen, die in handen « der woekerende liefdadigheid moeten vallen.

« Wel geplaatste menschlievendheid begint met zich « zelve, en zoo denkt onze secretaris ook, want er « is niets daar hij de vingers niet in heeft.

« Verbeeld u eens, Mijnheer! hij is stads secretaris, « stille deelgenoot in de bank van leening, secretaris van de « Militieraad, Controleur van de Stadseigendommen, Brand- « meesten-Generaal, Assistent voor den burgerlijken stand, « Controleur van de Loterij, Ambtenaar van het publiek « Ministerie bij het Kantongeregt, Lid van het Collegie « van zetters, Commissaris van inkwartiering; en God « weet wat al niet meer. Het mes snijdt van alle kanten. « Begrijpt gij nu, Mijnheer! uit welken hoek de wind « van 16 percent waait?"

Onder dit verhaal, waren wij in het bosch gekomen op eene plaats, alwaar een schoone vijver gegraven is, terwijl van de daaruit gewerkte aarde een aanzienlijke berg is opgeworpen, welks kruin met een smaakvol koepeltje prijkt. « Welk eene heerlijke partij!" riep ik uit. « — Ja, Mijnheer!" antwoordde mijn geleider, « jammer « dat dit aanleg zoo veel geld heeft gekost. Men spreekt « van *f* 800 die onze Ridderlijke Burgemeester uit de stad- « kas daaraan heeft besteed, om dat hij eenig vast goed « in de nabijheid heeft liggen, — waarvan bij thans een « verrukkend uitzigt op de voor zich zelven gestichte eerezuil « heeft, hoezeer het misschien was te wenschen, dat de « vroeger daar gestaan hebbende eikenboomen niet waren « weggehouwen; in allen geval dat de *f* 800, in plaats « van nutteloos te zijn verspild, waren gebruikt tot ver- « betering van de moddering, in den winter niet te pas- « seren wegen in en om de stade en tot het aanschaffen « van lantaarnen in de niet aan den grooten weg liggende « straten, alwaar men gevaar loopt bij donkeren avond « armen, beenen, ja den hals te breken; en mogt men « begrijpen, dat zulks niet noodig is, om dat de groote « heeren allen aan den grooten weg wonen of lantaarnen « bij hunne huizen hebben, dan had men die *f* 800 liever moe- « ten aanwenden tot vermindering van den hoofdelij- « ken omslag, welke jaarlijks nooit minder is dan *f* 3000 en « voor de ingezetenen aller drukkendst is. Te vergeefs zal « men echter wachten op vermindering van dien last, zo « lang er geen einde aan nuttelooze geldverspilling komt, « waartoe ook zeker behoort het thans bestaande plan, « om met wegsmijting van eenige honderden guldens, « de brink te X... in eenen engelschen tuin met bloemen « en heesters te herscheppen. Ik hoop dat men die zotte « streek niet zal uitvoeren, want eerst dan moet men er- « fraaijen als er niet meer te verbeteren valt."

Mijn geleider vertelde mij nog veel meer bijzonderheden betrekkelijk de stad X... Indien gij, mijnheer de Redacteur! die wenscht te kennen, zullen zij u worden medegedeeld door een gewezen Onder-Officier van het Leger. (*T. d. I.*)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 28 Junij. Sedert den 24 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

L'Argus, J. Houssaeij, Havre de Grace, stukgoederen; Charlotte, R. Muijs, Marennes, zout; Fröforthedėn, J. Bager, Cadburg, haver; Meta, H. Halenbeek, Buenos Ajjres, huiden; Cristiana, H. H. Langhinrichs, Riga, houtwaren; Navarin, T. F. Dalitz, Riga, hennipzaad; Louise, P. Zeplien, Riga, hennipzaad; Alexandrine, N. Permier, Riga, raapzaad; Elisabeth, N. Falck, Nerva, houtwaren; Browntess, W. Curtis, Mathanzas, suiker; Aurora, J. B. Kramer, Marseille, stukgoederen; Geertruida Smit, E. L. Eilst, Riga, lijnzaad; Dorothea Maria, C. Pedersen, Newkioben, raapzaad; die Friede, K. H. Jongebloed, Adra, lood; Caroline Amalia, H. H. Gerloff, Riga, hennipzaad; Prinses Victoria, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; The Jefferson, J. Cope, Virginien, tabak; Johanna, L. Mensing, Cowes, suiker; Wilhelm, H. J. Bradhering, Riga, houtwaren; Maria Theresia, B. A. Schumacher, Riga, hennipzaad; le Reconnaissant, L. Mounierre, Havre de Grace, hout; Waterloo, G. Robbertson, Batavia, suiker en koffij.

Voor Brussel bestemd:

De jonge Johanna, P. G. Dillenwijns, Marennes, zout.

Voor Gend bestemd:

Emelie, C. J. W. Arends, Riga, lijnzaad; Georgina, C. Breekwoldt, Bronsbuttel, raapzaad; Claudine Margaretha en Pauline, A. Scholsman, Riga, hennipzaad.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Emelie, H. C. Spiegelberg, Oostzee; Agnes, G. H. Permier, Oostzee; Eliza, P. C. Ahrens, Avontuur; Harmina en Henriette, P. H. Fretwurst, Avontuur; de vrouw Caroline, G. F. Dowel, Avontuur; Johannes, J. Andresen, Dramme; Swinemunde Packet, A. J. Wilt, Nerva, allen met ballast; l'Adorado, P. Darlan, zink, Havre de Grace; La Jeune Clemence, T. Smith, stukgoederen en passagiers, Hul; l'Anaxis, P. Bernard, beenzwart, Bordeaux; Amerika, A. Talkman, huiden, Algiers; Barbara Catharina, J. M. Unrich, schors, Liverpool; Franciska, C. J. Gerberding, stukgoederen, Gibraltar; Egmund, C. Tromhein, stukgoederen, Hamburg.

Victoria, L. Ricke, ballast, Dantzich; de Jan Isaac, E. Tammer, stukgoederen, Embden, Johanna, J. C. Ahrens, ballast, Oostzee; Paul en Friedrich, T. Hagen, ballast, Oostzee; Astoria, C. H. Soule, ballast, Newcastle; Louise, J. F. Rooms, schors, Liverpool; The Soho, T. Whitcombe, stukgoederen en passagiers, Londen.

ADVERTENTIEN.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.